

[Dohrmann]

side ønsker at blive inden for rigsfællesskabet. Hvis man ikke havde gjort det, havde sagen forholdt sig helt anderledes.

Men det var nu ikke derfor, jeg kom herop, det var mere for at gentage mit spørgsmål fra sidst, og jeg går ud fra, at det skyldes en forglemmelse fra Grønlandsministeren, når han ikke svarede på spørgsmålet. Jeg skal derfor gentage det: når Grønlandsministeriet nu i forhåbentlig nær fremtid nedlægges, hvad skal der så ske med den del af aktiekapitalen, som må siges at være dansk, nemlig den halvdel, som ministeren ifølge lovforslaget sidder på?

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Hr. Albrechtsen og jeg kunne jo fortsætte længe, men det er der nok ingen grund til. Vi fik én gang til alle slagordene fra 1968. Det var neokolonialisme, det var multinationale selskaber, osv. Vi andre må jo så se, om vi kan klare os, uden at hr. Albrechtsen tager det medansvar.

Til hr. Dohrmann vil jeg godt sige, at jeg netop gik imod den myte, at Grønlandsministeriet umiddelbart skulle nedlægges. Jeg sagde, at vi arbejder for, at Grønlandsministeriet nedlægges, hvis grønlænderne selv overtager de enkelte ansvarsområder i Grønland, men vores aktiepost i selskabet vil naturligvis stadig væk være dansk ejendom.

Må jeg så slutte med endnu et citat af landsstyreformand Jonathan Motzfeldt, der siger:

»Endelig vil jeg gerne pege på, at den trufne beslutning om olieeftersforskning er et bevis på, at den eksisterende råstofordning mellem Danmark og Grønland kan fungere. Jeg synes, denne sag er et bevis på det, og det kan vi arbejde trygt videre på baggrund af.«

Preben Lange (S):

Jeg skal bare svare hr. Albrechtsen ganske kort, når han nu blander både Canadas APP-projekt og transporten til Jameson Land ind.

Det kan jo ikke sammenlignes, for APP drejer sig om kæmpestore supertankere, der er i stand til at bryde en 10 m tyk is, mens det for Jameson Lands vedkommende kun drejer sig om to skibe i 1985 og ét skib i 1986 af ganske almindelig størrelse. Men hvis

der bliver fundet olie i Jameson Land, skal vi her fra talerstolen igen debattere, hvordan transporten skal foregå, men den tid, den sorg.

Steenholdt (Grønl.):

Det er da meget godt at høre, at der ikke er nogen genklang i venstrefløjen med hensyn til netop ordet nykolonialisme i Grønland. Hr. Albrechtsen skal ikke blive skuffet. Jeg har også undret mig over, at samarbejdspartneren i Grønlands landsstyre ikke har sagt noget som helst om den slags. Mon ikke de har fået mundkurv på? Ellers kommer de måske også under landstingsdebatten og siger, som de plejer: man må ikke begynde at udnytte ejendom i Grønland, før man har ordnet ejendomsretten til jorden. Det har vi ikke hørt. Det er jeg også glad for, og nu har hr. Preben Lange bekræftet, at den slags nævner man ikke med så meget som et ord i forbindelse med udnyttelse af Grønlands rigdomme. Det er jeg bare glad for på atassuts vegne.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Når man i denne debat siger om miljøproblemerne: den tid, den sorg, er problemet jo netop, at toget rent faktisk kører nu. Man ved jo godt, at hvis man sætter dette økonomiske engagement i værk nu, så kører toget. Det kan ingen benægte. Hvis man først får bundet kapitalinvesteringerne i dette her, hvis efterforskningen viser, at olien vælter op, ja, så sejler også de store skibe, og så sejler de også dér, hvor der er isfrit, og hvor de store problemer er. De sejler ikke nordom, det er utænkeligt, for det er fuldstændig urentabelt. Vi ved, hvor de kommer til at sejle, og vi ved, at det ikke går, og derfor ved vi også, at det kan sammenlignes med problemerne i den canadiske sag.

Vi vil i hvert fald ikke fra VS' side være med til blot at sige: den tid, den sorg. Vi ved, at beslutningerne i realiteten træffes nu, og vi kan ikke påtage os noget medansvar – det må jeg sige, som det er – især ikke, når dette er en beslutning, der træffes af den danske stat. Hvis det var en beslutning, der blev truffet af hjemmestyret, uafhængigt af den danske stat, hvis hjemmestyret selv havde miljøkontrollen og ejendomsretten, ville